

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Σε συμβούλιο (άρθρο 91 ν. 4700/2020)

Συγκροτούμενο από την Πρόεδρο του Τμήματος Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρο, τη Σύμβουλο Κωνσταντίνα Ζώη, αρχαιότερη Σύμβουλο στο Τμήμα, και την Πάρεδρο Αθηνά Σιγάλα, εισηγήτρια της κρινόμενης υπόθεσης, συνήλθε σε διάσκεψη στις 3 Φεβρουαρίου 2023, με την παρουσία της Γραμματέως του Ειρήνης Παπαζαχαριουδάκη, για να αποφασίσει επί της με αριθμό βιβλίου δικογράφων (ΑΒΔ) (...)2010 αγωγής του (...), κατοίκου (...) κατά του Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών.

Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου και έλαβε υπόψη

Τα πρακτικά της από 22.9.2022 Συνεδρίασης της Ολομέλειας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

1. Η ένδικη αγωγή παραδεκτώς εισήχθη στο συμβούλιο του άρθρου 91 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...)» (Α' 127/29.6.2020), δεδομένου ότι με αυτή τίθεται νομικό ζήτημα που έχει επιλυθεί με πάγια νομολογία της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002 εφαρμόζονται στους συνταξιούχους στρατιωτικούς από της ισχύος αυτών και όχι από 1.10.2005, όπως ειδικότερα ορίζεται στον ν. 3408/2005 (ΕΛΣ Ολ. 814/2004, 486, 487, 2594/2016, III Τμ. σε Συμβ. 8/2020, Έκτο Τμήμα σε Συμβ. 1/2021, βλ. και ΕΛΣ Ολ 887/2016 σχετικά με την αφετηρία της τριετούς αναδρομής των οικονομικών αποτελεσμάτων της τροποποιητικής πράξης που εκδίδεται σε συμμόρφωση με απόφαση του Δικαστηρίου).

2. Με την υπό κρίση αγωγή, όπως το αίτημά της μετατράπηκε από κατανηφιστικό σε αναγνωριστικό με το από (...) 2015 υπόμνημα, ο ενάγων, στρατιωτικός συνταξιούχος (απόστρατος Αντιστράτηγος του Στρατού Ξηράς), ζητεί να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να του καταβάλει, βάσει του άρθρου 105 ΕισΝΑΚ, νομιμοτόκως, το συνολικό ποσό των (...) ευρώ. Από το συνολικώς διεκδικούμενο αυτό ποσό ζητεί: (α) αποζημίωση ποσού (...) ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί, κατά τους ισχυρισμούς του, στη διαφορά σύνταξης την οποία στερήθηκε από 1.7.2000 έως (...)2007, περίοδο στην οποία δεν ανέτρεξε η καταβολή της αναπροσαρμοσθείσας με την (...)2010 τροποποιητική πράξη σύνταξής του και (β) χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ποσού (...) ευρώ. Επίσης, ζητεί να καταδικαστεί το Ελληνικό Δημόσιο στη δικαστική του δαπάνη.

3. Η κρινόμενη αγωγή στρέφεται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου και έχει ασκηθεί κατά τα λοιπά νομότυπα.

4. Από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: (i) Ο ενάγων, προερχόμενος από τη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, ανήλθε στην ιεραρχία του Στρατού Ξηράς μέχρι τον βαθμό του Αντιστράτηγου και τέθηκε σε αυτεπάγγελτη αποστρατεία ως ευδοκίμως τερματίσας τη σταδιοδρομία του πριν από την έναρξη ισχύος των νόμων 2838/2000 και 3016/2002. (ii) Με την (...)1996 πράξη της 44ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους κανονίστηκε στον ενάγοντα μηνιαία στρατιωτική σύνταξη με βάση την από έτη (...) συνολική συντάξιμη υπηρεσία του και τον βασικό μισθό του Αντιστράτηγου. (iii) Με την (...)2007 πράξη της 44ης Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, αναπροσαρμόστηκε η σύνταξη του ενάγοντος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 3408/2005 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002. Από την

πράξη αυτή προκύπτει ότι μέχρι 30.9.2005 ο ενάγων ελάμβανε σύνταξη με βάση τον βασικό μισθό του Αντιστράτηγου και από 1.10.2005 η σύνταξή του υπολογίστηκε με βάση τον βασικό μισθό του Αρχηγού Γενικού Επιτελείου Στρατού (πλέον επιδόματος χρόνου υπηρεσίας 60%) και ποσοστό αναπλήρωσης 832 χιλιοστά, με χρόνο πραγματικώς διανυθείσας υπηρεσίας (άρθρο 37 παρ. 5 του ν. 3016/2002) από έτη (...).

5. Πριν από την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής, ο ενάγων είχε ασκήσει την από (...)2004 έφεση κατά της σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους της από (...)2004 ένστασής του κατά της από 17.12.2002 πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία εκδηλώθηκε άρνηση της συνταξιοδοτικής διοίκησης να αναπροσαρμόσει τη σύνταξή του σύμφωνα με τις περί μισθολογικών προαγωγών διατάξεις των νόμων 2838/2000 και 3016/2002. Η έφεση αυτή έγινε δεκτή με την (...)2009 απόφαση του Δικαστηρίου (πρώην III Τμήμα), διότι κρίθηκε ότι οι ως άνω διατάξεις έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση του ενάγοντος, ακυρώθηκε η (...)2005 απόφαση της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων, με την οποία απορρίφθηκε ρητά η προαναφερόμενη ένσταση, και αναπέμφθηκε η υπόθεση στην αρμόδια συνταξιοδοτική Διεύθυνση, για να εξετασθεί στην ουσία το αίτημά του. Σε συμμόρφωση προς την προαναφερόμενη απόφαση και τα πρακτικά της (...)2010 Συνεδρίασης του Τριμελούς Συμβουλίου του Δικαστηρίου εκδόθηκε η (...)2010 τροποποιητική πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με την οποία αναπροσαρμόστηκε η σύνταξη του ενάγοντος από (...)2007 με βάση τον βασικό μισθό του Αρχηγού Γενικού Επιτελείου Στρατού.

6. Το Δικαστήριο κρίνει ότι οι συντάξιμες αποδοχές που δικαιούνται ο ενάγων πρέπει να υπολογιστούν από 1.7.2000 έως 30.6.2002 με βάση τον βασικό μισθό του Αρχηγού Στρατιάς - Γενικού Επιθεωρητή Στρατού και από 1.7.2002 και εντεύθεν με βάση τον βασικό μισθό του Αρχηγού Γενικού Επιτελείου Στρατού (άρθρα 6 παρ. 1 περ. θ' του ν. 2838/2000 και 37 παρ. 2 του ν. 3016/2002 σε συνδυασμό με την παρ.2 του άρθρου 6 του ν. 2838/2000).

7. Για το χρονικό διάστημα από 1.10.2005 έως (...)2007 δεν υφίσταται ζημία του ενάγοντος, καθόσον με την (...)2007 πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους αναπροσαρμόστηκε η σύνταξή του με βάση τον βασικό μισθό του Αρχηγού Γενικού Επιτελείου Στρατού. Εξάλλου, η διά του άρθρου 8 του ν. 3408/2005 θεσπισθείσα μερική καταβολή σε δόσεις της αναγνωριζόμενης αξίωσης του στρατιωτικού συνταξιούχου για αναπροσαρμογή της σύνταξής του συνιστά θεμιτό περιορισμό του σχετικού δικαιώματος, καθόσον ο περιορισμός αυτός επιβάλλεται εκ λόγων δημόσιου συμφέροντος και δι' αυτού δεν θίγεται ο πυρήνας του δικαιώματος του συνταξιούχου (ΕλΣ Ολ. 4323/2013). Ως εκ τούτου, η ένδικη αγωγή κατά το μέρος που αφορά στο χρονικό διάστημα από 1.10.2005 έως (...)2007 πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

8. Η αξίωση του ενάγοντος, κατά το μέρος που αφορά στο χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 30.9.2005, δεν έχει παραγραφεί (βλ. σκ. 5).

9. Ενόψει του χρόνου άσκησης της ένδικης αγωγής (2010), του σεβασμού της υπερνομοθετικής και συνταγματικής αρχής περί εκδίκασης των υποθέσεων σε εύλογη προθεσμία, της αποφυγής περαιτέρω καθυστέρησης ως προς την οριστική εκδίκαση της ως άνω αιτήσεως δικαστικής προστασίας, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων του φακέλου, τις ισχύουσες διατάξεις περί μισθολογικών προαγωγών, καθώς και τις σχετικές διατάξεις περί προσδιορισμού των βασικών μισθών των αξιωματικών (άρθρα 1 και 2 ν. 2448/1996, 49 ν. 2873/2000, 12 ν. 3016/2002, 22 ν. 3156/2003, 50 και 51 ν. 3205/2003, 2 ν. 3336/2005, όπως ίσχυαν κατά τον εκάστοτε κρίσιμο χρόνο), προσδιορίζει τα επιμέρους ποσά των συντάξιμων αποδοχών που καταβλήθηκαν στον ενάγοντα κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 30.9.2005 καθώς και αυτών που θα του είχαν καταβληθεί αν η σύνταξή του είχε αναπροσαρμοστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στη σκέψη 6 της παρούσας. Επισημαίνεται ότι κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 6.8.2001 στον ενάγοντα καταβλήθηκε το 30% της σύνταξης που είχε δικαιωθεί, καθόσον κατά το εν λόγω χρονικό διάστημα ελάμβανε συγχρόνως και αποδοχές από τη θέση του ως Διευθυντή της Διεύθυνσης (...) του Υπουργού Εθνικής Άμυνας (σχετ. το ...1997 έγγραφο της 46^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και το ...2001 έγγραφο του Γενικού Διευθυντή του Τμήματος Προσωπικού του Επιτελείου Υπουργού Εθνικής Άμυνας).

10. Από τους υπολογισμούς αυτούς (όπως αυτοί αναφέρονται στον πίνακα που ακολουθεί) προκύπτει ότι η διαφορά μεταξύ του ποσού των ληφθεισών και του ποσού των δικαιούμενων συντάξεων για το χρονικό διάστημα από 1.7.2000 έως 30.9.2005 ανέρχεται σε 17.016,53 (127.684,61 – 110.668,08) ευρώ. Στα ποσά αυτά δεν περιλαμβάνεται ποσό προσωπικής διαφοράς του ν. 2512/1997, καθόσον δεν προκύπτει, ούτε προβάλλεται ότι τέτοια διαφορά καταβλήθηκε στον ενάγοντα.

	Εισπραχθέντα ποσά		Δικαιούμενα ποσά	
	(βάσει βασικού μισθού και χρονοεπιδόματος)			
Χρονικό Διάστημα	Μηνιαίως	Συνολικώς	Μηνιαίως	Συνολικώς
1.7.2000-31.12.2000	158.107 δρχ.	3.479,98 €	170.247 δρχ.	3.747,18 €
1.1.2001-6.8.2001	164.257 δρχ.	3.952,77 €	176.876 δρχ.	4.256,44 €
7.8.2001-31.12.2001	547.523 δρχ.	9.319,54 €	589.588 δρχ.	10.035,54 €
1.1.2002-30.6.2002	1.687,30 €	10.967,42 €	1.817,09 €	11.811,07 €
1.7.2002-31.12.2002	1.687,30 €	12.654,72 €	1.990,14 €	14.926,08 €
1.1.2003-31.12.2003	1.768,47 €	24.758,62 €	2.085,88 €	29.202,37 €
1.1.2004-31.12.2004	1.869,00 €	26.166,07 €	2.204,47 €	30.862,54 €
1.1.2005-30.9.2005	1.936,90 €	19.368,96 €	2.284,34 €	22.843,39 €
1.7.2000-30.9.2005		110.668,08 €		127.684,61 €

11. Για την ηθική βλάβη, το αίτημα είναι απορριπτέο ως προδήλως αβάσιμο, διότι δεν αποδεικνύεται ότι ο ενάγων υπέστη προσβολή της προσωπικότητάς του (άρθρο 932 ΑΚ) από την παράνομη άρνηση της διοίκησης να προβεί στην ως άνω αναπροσαρμογή.

12. Ενόψει των ανωτέρω, η ένδικη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 17.016,53 ευρώ εντόκως, με το νόμιμο επιτόκιο που ισχύει για τις οφειλές του Δημοσίου από την επίδοση της αγωγής στο Ελληνικό Δημόσιο στις (...)2010.

13. Κατ' εκτίμηση των περιστάσεων το εναγόμενο πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος (βλ. άρθρο 314 παρ. 3 εδ. β' του ν. 4700/2020).

14. Σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 3 του ν. 4700/2020 οι διάδικοι έχουν δικαίωμα, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, με την κατάθεση σχετικής αίτησης στη Γραμματεία του Δικαστηρίου. Μετά την άπρακτη πάροδο της ως άνω προθεσμίας, που διαπιστώνεται με πράξη του Γραμματέα του Δικαστηρίου (βλ. άρθρο 91 παρ. 4 του ν. 4700/2020), η απόφαση αυτή, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναίρεσης και ανακοπής ερημοδικίας (βλ. άρθρο 91 παρ. 5 του ν. 4700/2020), επιφέρει τις έννομες συνέπειες που προβλέπονται στο διατακτικό της (βλ. άρθρο 302 παρ. 1 του ν. 4700/2020).

15. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τόσο το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο όσο και ο ε-Ε.Φ.Κ.Α. δεν κωλύονται, στο πλαίσιο της συμμόρφωσης προς το περιεχόμενο της παρούσας απόφασης, να προβούν σε εκκαθάριση του οφειλόμενου ποσού, αφαιρώντας όσα ποσά έχουν ήδη τυχόν καταβάλει στον ενάγοντα για την ίδια ιστορική και νομική αιτία.

Για τους λόγους αυτούς ομοφώνως

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του Ελληνικού Δημοσίου να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 17.016,53 ευρώ νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό. Και

Απαλλάσσει το εναγόμενο Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 3.2.2023 και εκδόθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 2023.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ

ΑΘΗΝΑ ΣΙΓΑΛΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ